

พาเนียม - เลขสิบเอ็ดสิบเอ็ด

สิบเอ็ด สิบเอ็ด: พยานฝ่ายพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์

Jeff Pippenger

2025-08-09

เป็นกระบวนการอันยาวนานสำหรับข้าพเจ้าที่จะมาถึงจุดนี้ในการศึกษาพาเนียม และชื่อเรื่อง "Eleven, Eleven" มีเจตนาเพื่อเน้นว่า สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงประสานทั้งพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เข้าด้วยกัน เพื่อทรงนำเสนอแนวประวัติศาสตร์ภายในและภายนอกแห่งประวัติศาสตร์นิกประชากรของพระเจ้าไว้ในบทที่สิบเอ็ด และชื่อที่สิบเอ็ด ก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย

ได้มีพระบัญชาให้แกะผนึกคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งถูกผนึกไว้จนถึงเวลาที่ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ภายในและภายนอกซึ่งแสดงโดยแนวทางสองของสิบเอ็ด—สิบเอ็ด

อันพบในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ ได้กลายเป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อภัยนิกถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ไว้ เพราะเวลาใกล้จะมาถึงแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป วิวรณ์ 22:10, 11

"เวลาใกล้เข้ามาแล้ว" ในช่วงก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย และ "เวลาใกล้เข้ามาแล้ว" เมื่อ "วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์" ถูกเปิดผนึกแล้ว

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ และพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาแจ้ง โดยสำแดงเป็นนิมิตแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ได้เป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งสารพัดซึ่งท่านได้เห็น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น เพราะเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:1-3

เมื่อสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงแกะตรา "วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์"

ตั้งที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาตั้งแต่การมาถึงของข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนเมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 การแกะตรานั้นย่อมรวมถึงการสำแดงว่าพระองค์คือ "Palmoni" ผู้ทรงมหัศจรรย์ในการนับ หรือผู้ทรงนับความลับด้วย

การไม่ยอมรับความจริงนี้ก็คือการสอบไม่ผ่านในกระบวนการทดสอบซึ่งประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ฝ่ายข้าพเจ้ารับบัญญัติสมาทานทั้งหลายด้วยน้ำเพื่อการกลับใจใหม่ก็จริงอยู่ แต่พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้านั้นทรงฤทธานุภาพยิ่งกว่าข้าพเจ้า แม้แต่จะถือฉลองพระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าก็ไม่สมควร พระองค์จะทรงรับบัญญัติสมาทานทั้งหลายด้วยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงถือพลั่วฝังอยู่ และพระองค์จะทรงชำระลานนวดของพระองค์ให้หมดจดทั่วทีเดียว และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่แกลบนั้นพระองค์จะทรงเผาเสียด้วยไฟที่ไม่มีวันดับ มัทธิว 3:11, 12

"ข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวได้ว่า กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์นี้จะเริ่มขึ้นในเร็วเพียงใด แต่จะไม่ถูกเลื่อนออกไปนาน พระองค์ผู้ทรงถือพลั่วฝังอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ จะทรงชำระพระวิหารของพระองค์ให้พ้นจากมลทินทางศีลธรรม

พระองค์จะทรงชำระลานนวดของพระองค์อย่างหมดจด” Testimonies to Ministers, 372, 373.

แนวคำพยากรณ์ทั้งหลายที่ระบุเวลาแห่งการประทับตราว่าเป็นกระบวนการทดสอบเชิงพยากรณ์นั้นมียุทธวิธีอย่างอุดมเกินพอ เป็นที่ชัดเจนว่ากระบวนการทดสอบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถนัดและความสามารถของผู้ศึกษาในการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องในการศึกษาพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า ความจริงข้อนี้ก็ได้รับการแสดงไว้อย่างอุดมเช่นกันภายในบันทึกที่ได้รับการดลใจนั้น

ส่วนเด็กหนุ่มทั้งสี่นี้

พระเจ้าทรงประทานความรู้และความชำนาญในวิชาความรู้และสติปัญญาทุกแขนงแก่เขา

และดาเนียลมีความเข้าใจในนิมิตและความฝันทั้งสิ้น

ครั้นเมื่อครบกำหนดวันทีกษัตริย์บัตริสให้พวกเขาถูกนำเข้าเฝ้าแล้ว

หัวหน้าชั้นที่จึงนำพวกเขาเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์ และกษัตริย์ทรงสนทนากับพวกเขา

และในหมู่พวกเขาทั้งหมดนั้น ไม่พบผู้ใดเสมอเหมือนดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์

ฉะนั้นพวกเขาจึงยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์

และในบรรดากิจการทั้งปวงฝ่ายสติปัญญาและความเข้าใจซึ่งกษัตริย์ทรงไต่ถามพวกเขา นั้น พระองค์ทรง

เห็นว่าพวกเขาดีกว่าพวกโหราและนักพยากรณ์ทั้งปวงซึ่งอยู่ทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ถึงสิบเท่า

ดาเนียล 1:17-20

หลักการขั้นต้นประการหนึ่งของการตีความคำพยากรณ์คือ

ความจริงย่อมได้รับการสถาปนาขึ้นโดยพยานสองปาก และบรรดาผู้ที่ไม่อาจมีความมั่นใจในหลักการนี้

ก็กำลังตั้งตนเองไว้เพื่อความล้มเหลว

องค์ประกอบประการหนึ่งของกระบวนการทดสอบในช่วงเวลาแห่งการประทับตรา นั้น

เกี่ยวข้องกับภาระหนักถึงความเชื่อมโยงของประวัติศาสตร์ภายในและภายนอก

ซึ่งดาเนียลและยอห์นได้เป็นตัวแทนไว้ในบทที่สิบเอ็ดและข้อที่สิบเอ็ด

“วิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่ก็ยังเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออกด้วยเช่นกัน

หนังสือนี้บันทึกเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ซึ่งจะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

คำสอนของหนังสือนี้ชัดเจนแน่นอน มิใช่ลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้

ในหนังสือนี้ได้หยิบยกแนวคำพยากรณ์สายเดียวกันกับในดาเนียลขึ้นมาอีก

คำพยากรณ์บางประการพระเจ้าได้ทรงกล่าวซ้ำ แสดงให้เห็นว่าต้องให้ความสำคัญแก่สิ่งเหล่านั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงกล่าวซ้ำถึงสิ่งที่ไม่มีความสำคัญยิ่งใหญ่อีก” Manuscript Releases, volume 9,

8.

หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นภาพแทนพยานสองคน

และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นถูกนำเสนอมือว่าเป็นพยานสองคนในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ในข้อสิบเอ็ดของบทนั้น

พยานสองคนซึ่งมีเอลียาห์และโมเสสเป็นภาพแทน ได้รับการให้เป็นขึ้นคืนชีวิต

ดังที่มีแบบอย่างล่วงหน้าไว้โดยยอห์นในน้ำมันเด็อดและดาเนียลในถ้ำสิงโต

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันถูกแทนด้วยดาเนียลและยอห์น และด้วยเอลียาห์และโมเสสด้วย

เพื่อจะผ่านกระบวนการทดสอบซึ่งก่อให้เกิดคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น

นักศึกษาจะต้องเข้าใจว่าความจริงได้รับการสถาปนาไว้บนพยานสองคน

และว่าหนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นภาพแทนพยานสองคน

และว่าคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้เป็นเอลียาห์และโมเสส

และเป็นดาเนียลและยอห์นด้วย.

ความจริงเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างสั้น ๆ

ของความจริงเชิงพยากรณ์ที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ภายในและภายนอกซึ่ง "ลึบเอ็ด, ลึบเอ็ด"

เป็นตัวแทนไว้ทั้งในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ ในฐานะปัลโมนี

พระคริสต์ทรงนำในการจัดให้ข้อพระคัมภีร์ทั้งสองตอนสอดคล้องกัน และยังทรงชี้ว่า ลึบเอ็ด บวก ลึบเอ็ด

เท่ากับยี่สิบสอง ซึ่งต่อมาก็คือส่วนสิบหรือหนึ่งในสิบของสองร้อยยี่สิบ

อันเป็นสัญลักษณ์ของการรวมกันของภาวะพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์

ปัลโมนีทรงสถาปนาไว้บนพยานมากกว่าสองปากว่า "สองร้อยยี่สิบ"

เป็นตัวแทนของการรวมกันของภาวะพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ ซึ่งในทางกลับกันก็เป็นคำพรรณนาถึงการทรง

บังเกิดเป็นมนุษย์ของพระคริสต์เมื่อพระองค์ทรงรับเอาเนื้อหนังที่ตกต่ำไว้กับพระองค์ ในการนี้

พระองค์ได้ทรงวางแบบอย่างไว้สำหรับมนุษย์ชาติว่า

หากพวกเขาเต็มใจจะปฏิบัติตามข้อกำหนดของชาวประเสริฐ

พระคริสต์ก็ทรงเต็มพระทัยที่จะทรงรวมภาวะพระเจ้าของพระองค์เข้ากับความเป็นมนุษย์ของเรา ดังนั้น

ภาวะพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์จึงเป็นพยานสองปาก

"การสำแดงของพระเยซูคริสต์" ซึ่งได้เปิดเผยขึ้นในเวลาทีใกล้ก่อนการสิ้นสุดของเวลาทดลองแห่งพระคุณนั้น รวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงเป็น "พระวณะ" ของพระเจ้า

ในปฐมกาลพระวณะทรงดำรงอยู่ และพระวณะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวณะทรงเป็นพระเจ้า

พระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้าในปฐมกาล สรรพสิ่งทั้งปวงได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์

และนอกเหนือพระองค์แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากพระองค์ ในพระองค์ทรงมีชีวิต

และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งหลาย และความสว่างนั้นส่องอยู่ในความมืด

และความมืดหาได้เข้าใจความสว่างนั้นไม่ ยอห์น 1:1-5

พระคัมภีร์คือ "พระวณะ" ของพระเจ้า

ซึ่งก็เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นภาพแทนของการรวมกันระหว่างความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์

พระคัมภีร์เป็นภาพแทนของพยานสองคนแห่งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

ผู้ซึ่งก็คือโมเสสและเอลียาห์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด |

"เกี่ยวกับพยานทั้งสองนั้น ผู้เผยพระวณะได้ประกาศต่อไปว่า 'คนทั้งสองนี้คือต้นมะกอกสองต้น

และคันประทีปสองคันที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก' 'พระวณะของพระองค์'

ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีกล่าวว่า 'เป็นประทีปแก่เท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์'

วิวรณ์ 11:4; สดุดี 119:105

พยานทั้งสองนี้เป็นสัญลักษณ์แทนพระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่" The Great Controversy, 267.

พยานทั้งสองคือ ต้นมะกอกทั้งสอง คันประทีปทั้งสอง

และพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกับภาคพันธสัญญาใหม่ ซึ่งในยอห์นนั้นแทนไว้ด้วยคำว่า

"พระวณะของพระองค์" "วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์"

ซึ่งถูกเปิดผนึกโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ก่อนการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองใจไม่นานนั้น คือ

"การเพิ่มพูนความรู้ครั้งสุดท้าย"

ซึ่งใช้ทดสอบบรรดาผู้ที่เป็นผู้สมัครจะเป็นหนึ่งในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น

"การเพิ่มพูนความรู้ครั้งสุดท้าย" ยังเป็นข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนอีกด้วย

"แล้วข้าพเจ้าจึงทูลตอบเขาว่า

ต้นมะกอกเทศสองต้นนี้ซึ่งอยู่ทางขวามือของคันประทีปและทางซ้ายมือ นั้นคืออะไร?"

และข้าพเจ้าทูลตอบอีกครั้งหนึ่งว่า กิ่งมะกอกเทศสองกิ่งนี้คืออะไร
ซึ่งเทน้ำมันสีทองออกจากตนเองผ่านทางท่อทองคำสองท่อนนั้น? และเขาตอบข้าพเจ้าว่า
ท่านไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร? และข้าพเจ้าทูลว่า ไม่ทราบ ข้านายของข้าพเจ้า แล้วเขาจึงกล่าวว่า
สิ่งเหล่านี้คือผู้ได้รับการเจิมทั้งสอง ผู้ยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เศคาริยาห์
4:11-14 ต้นมะกอกเทศเหล่านี้เหลือที่อยู่ที่อยู่ในตนเองลงในขามทองคำ
ซึ่งเป็นภาพแทนดวงใจของผู้สื่อสารที่มีชีวิตของพระเจ้า
ผู้ซึ่งนำพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าของไปสู่ประชาชนด้วยคำตักเตือนและคำวิงวอน
พระวาระนั้นเองจะต้องเป็นดังที่ได้ทรงสำแดงไว้ คือเป็นน้ำมันสีทองที่ถูกเทออกมาจากต้นมะกอกเทศสองต้น
ซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น นี่คือข้อพิพาทด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
สิ่งนี้จะเปิดจิตวิญญาณของผู้ไม่เชื่อให้การสำนึกผิด ความต้องการของจิตวิญญาณจะได้รับการตอบสนอง
ได้ก็โดยการทรงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้น
มนุษย์ไม่อาจกระทำได้ได้ด้วยตนเองเพื่อสนองความโหยหาและตอบรับความปรารถนาของจิตใจ” The
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

พระวาระของพระเจ้านั้นคือทั้งพระคัมภีร์และพระคริสต์
และพระคัมภีร์กับพระคริสต์เป็นภาพแทนของพยานสองคน เช่นเดียวกับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
พยานสองคนนั้น ในทางกลับกันเป็นภาพแทนของการผสานกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์
ทั้งยังเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ภายในและภายนอกด้วย ในฐานะพยาน
พวกเขาได้ให้หลักฐานว่าพระลักษณะแห่งสภาพพระเจ้าที่ผสานกับสภาพมนุษย์นั้น ไม่กระทำบาป
ทั้งยังเป็นภาพแทนของความเชื่อมโยงระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็บบันได ท่อส่ง ท่อระบาย
นุตสวรรค์ หรือสัญลักษณ์อื่นใดของสายสัมพันธ์แห่งการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์
ข่าวสารที่ถ่ายทอดมายังมนุษย์ย่อมเป็นชีวิตหรือความตายเสมอ

“ผู้ที่ได้รับการเจิมซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลกทั้งสิ้นนั้น
ดำรงตำแหน่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยประทานแก่ชาตานในฐานะครูผู้ปกคลุม
โดยผ่านบรรดาผู้บริสุทธิ์ที่แวดล้อมพระที่นั่งของพระองค์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงดำรงการติดต่อสื่อสารกับชาวโลกไว้อย่างต่อเนื่อง
น้ำมันสีทองเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณซึ่งพระเจ้าทรงใช้หล่อเลี้ยงประทีปของบรรดาผู้เชื่อ
เพื่อไม่ให้ริบหรี่และดับไป
หากมิใช่เพราะน้ำมันบริสุทธิ์นี้ถูกเทลงมาจากสวรรค์ผ่านข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า
บรรดาอำนาจแห่งความชั่วร้ายก็จะมีอำนาจควบคุมมนุษย์อย่างสิ้นเชิง”

“พระเจ้าทรงได้รับการลบล้างเมื่อเราไม่รับข่าวสารที่พระองค์ทรงส่งมายังเรา
ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา
เพื่อจะถูกถ่ายทอดไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อเสียงเรียกมาถึงว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว;
จงออกไปพบเขาเถิด’ ผู้ที่มีน้ำมันบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ถนอมพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน
จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา พวกเขาจะไม่พร้อมที่จะพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน
พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้น้ำมันนั้นมา และชีวิตของพวกเขา ก็พังทลาย
แต่หากมีการทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากเราวิงวอนดังที่โมเสสได้กระทำว่า
‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ ความรักของพระเจ้าก็จะถูกหล่อเลี้ยงในใจของเรา
โดยทางท่อทองคำ น้ำมันทองคำจะถูกส่งต่อมายังเรา ‘มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยอำนาจ
แต่ด้วยพระวิญญาณของเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้’
โดยการรับลำแสงอันเจิดจ้าจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม
บุตรทั้งหลายของพระเจ้าก็ส่องแสงเป็นความสว่างในโลก” Review and Herald, July 20, 1897.

การเทพระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดขึ้นระหว่างประวัติศาสตร์ภายในและภายนอกซึ่งถูกกำหนดหมายไว้โดยดาเนียล และวิวรณ์ 11:11 มีตัวละครเชิงพยากรณ์ “อย่างน้อย”

สัตว์ที่ถูกแทนไว้ในข้อสิบเอ็ดและสิบสองของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดซึ่งจำเป็นต้องระบุให้ชัดเจน นอกจากนี้

ยังมีอีกสัตว์ที่จำเป็นต้องระบุในข้อสิบสามถึงสิบห้า และสัตว์ในข้อสิบหก

บัดนี้เรากำลังมีชีวิตอยู่ในประวัติศาสตร์นั่นเอง ดังนั้น ในฐานะผู้ศึกษาคำพยากรณ์

จึงเป็นหน้าที่จำเป็นที่เราจะต้องแยกแยะให้ได้ว่าตัวละครเชิงสัญลักษณ์ในข้อสิบเอ็ดถึงสิบหกคือผู้ใด เพราะตัวละครเหล่านั้นเป็นตัวแทนของแนวคำพยากรณ์ที่ครอบคลุมประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสิบ ในบทเดียวกันนั้น

อีกประการหนึ่ง ดูเหมือนว่าจะเป็นการสมควรถือว่าระบุให้ทราบถึงบุคคลต่าง ๆ

ที่ปรากฏเป็นตัวแทนอยู่ในประวัติศาสตร์ของข้อที่สิบ ซึ่งได้เริ่มถูกเปิดเผยมาตั้งแต่ปี 1989.

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเกิด

เพราะถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกปิดไว้และประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

และถูกทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะประพฤติอธรรมต่อไป

และไม่มีสักคนในพวกคนอธรรมที่จะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

ข้อที่สิบเริ่มต้น ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1798 เมื่อจักรพรรดินโปเลียนแห่งฝรั่งเศสนำสันตะปาปาไปเป็นเชลย เหตุผลที่นโปเลียนใช้อ้างอิงนั้นตั้งอยู่บนสนธิสัญญาโตเลนตีโนที่ถูกละเมิดในปี 1797

การต่อสู้ระหว่างนโปเลียนกับสันตะปาปานั้น เคยมีแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์มาก่อนแล้วในประวัติศาสตร์ที่ทำให้

ข้อหกและข้อเจ็ดแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดสำเร็จเป็นจริง สนธิสัญญาการสมรสที่ถูกละเมิด

และความพ่ายแพ้ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ อันเป็นการทำให้ข้อหกและข้อเจ็ดสำเร็จเป็นจริง

ได้ถูกทำซ้ำอีกในประวัติศาสตร์ของปี 1798 และโดยการนั้น

สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแทนทั้งคำพยากรณ์แห่งพระวจนะของพระเจ้าในข้อหกและข้อเจ็ด

และการสำเร็จของข้อเหล่านี้ในช่วงเริ่มต้นของสงครามระหว่างปโตเลมี ฟิลาเดลฟัส

กษัตริย์องค์ที่สองแห่งอียิปต์ กับอันติโอคัส อีออส กษัตริย์องค์ที่สามแห่งซีเรีย

ปโตเลมีเป็นตัวแทนของกษัตริย์ฝ่ายใต้ และอันติโอคัสเป็นตัวแทนของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ

คำพยากรณ์ของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกับความสำเร็จของคำพยากรณ์นั้นในประวัติศาสตร์ของปโตเลมีและอันติโอคัส—ซึ่งต่อมาได้เป็นแบบของประวัติศาสตร์นโปเลียนและสันตะปาปาในปี 1798—

ย่อมจัดให้เกิดเส้นเรื่องสามเส้นซึ่งเป็นแบบของประวัติศาสตร์ของปุดินและเซเลนสกีในข้อสิบเอ็ดและสิบสอง

ดังนั้น การเข้าใจว่าเวลาสิ้นสุดในปี 1798 เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์นโปเลียนและสันตะปาปานั้น

ย่อมยังไม่ครบถ้วนหากมองเพียงเท่านั้น

เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าข้อหกและข้อเจ็ดพยากรณ์สิ่งใดเกี่ยวกับนโปเลียนและสันตะปาปา

และต้องเข้าใจด้วยว่าประวัติศาสตร์ของปโตเลมีและอันติโอคัสสอนอะไรเกี่ยวกับช่วงเวลาเดียวกันนั้น

เมื่อเราเข้าใจเส้นเรื่องแห่งความจริงเหล่านั้นแล้ว เราจึงอาจเข้าใจได้ว่าความสำเร็จทางประวัติศาสตร์ก่อนหน้านี้

กำลังชี้ให้เห็นประวัติศาสตร์ช่วงเริ่มต้นของข้อสิบ และโดยการนั้นเอง

ก็ยังกำลังชี้ให้เห็นตอนจบของข้อสิบด้วย เมื่อปุดิน ผู้ซึ่งนโปเลียนและปโตเลมีได้เป็นแบบไว้แล้ว—ปุดินผู้ซึ่งไ

ด้ถูกพยากรณ์ไว้ในข้อหกและข้อเจ็ด—ได้ทำให้ข้อสิบเอ็ดและข้อสิบสองสำเร็จครบถ้วน

ข้อสังเกตสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างพญามังกรกับสัตว์ร้าย

ดังที่ยอห์นจะระบุพวกมันไว้ หรือดังที่ดาเนียลจะนำเสนอพวกมันเป็น

“เครื่องบูชาประจำวันและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง” ก็คือ

ทั้งสองนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างยิ่งในเชิงพยากรณ์ ยอห์นกล่าวไว้ดังนี้

และพวกเขาได้กราบนมัสการพญานาคซึ่งได้มอบอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น;
และพวกเขาได้กราบนมัสการสัตว์ร้ายนั้น โดยกล่าวว่า "ผู้ใดเล่าเป็นเหมือนสัตว์ร้ายนั้น?
ผู้ใดสามารถทำสงครามกับมันได้?" วิวรณ์ 13:4

การนมัสการพญานาคก็คือการนมัสการสัตว์ร้ายนั้น
เพราะทั้งสองเป็นภาพแทนของศาสนาแห่งลัทธินอกศาสนา เช่นเดียวกับยอห์น ดาเนียล ใช้ "เขาสี" ในดาเนียลบทที่แปด ข้อเก้าถึงสิบสอง เป็นภาพแทนทั้งโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปา แม้กระนั้น เขาก็แยกความแตกต่างระหว่างทั้งสองอย่างชัดเจน โดยระบุเขาสีของโรมนอกศาสนาในลักษณะเพศชาย และเขาสีของโรมสันตะปาปาในลักษณะเพศหญิง ในบทที่เจ็ด ดาเนียลระบุว่าโรมนอกศาสนา "แตกต่าง" จากอาณาจักรทั้งหลายก่อนหน้านั้น และดาเนียลยังระบุต่อไปอีกว่าโรมสันตะปาปาก็ "แตกต่าง" เช่นกัน โรมไม่ว่าจะเป็นโรมนอกศาสนาหรือโรมสันตะปาปา ล้วนแตกต่าง
สัญลักษณ์ฝ่ายชายของโรมซึ่งเป็นตัวแทนของโรมนอกศาสนาได้รับการยืนยันโดยอาหับและเฮโรด ทั้งสองแต่งงานกับสัญลักษณ์ของสันตะปาปา ผู้หญิงคือกอลคาสนา และผู้ชายคือกอลการเมือง ดังนั้น ในระดับแห่งคำพยากรณ์ เมื่อพระวจนะของพระเจ้ากล่าวถึงชายและหญิงที่กลายเป็นเนื้อเดียวกัน ก็เป็นการยืนยันความจริงที่ว่าโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปามีความคล้ายคลึงกันอย่างยิ่งในเชิงคำพยากรณ์ เพราะทั้งสองเป็นเนื้อเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของฝรั่งเศสต่อสันตะปาปาในปี 1798
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับสันตะปาปา
เมื่อกษัตริย์ทั้งสิบเผ่ากรุงโรมด้วยไฟและกินเนื้อของนาง.

และเขาทั้งหลายสิบเขาที่ท่านได้เห็นบนนั้น คือสัตว์ร้ายนั้น จะเกลียดชังหญิงแพศยา
และจะกระทำให้นางรกร้างและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และเผานางเสียด้วยไฟ วิวรณ์ 17:16

ความสัมพันธ์ของฝรั่งเศสต่อสันตะปาปาเมื่อฝรั่งเศสได้สถาปนาสันตะปาปาให้มีอำนาจขึ้นในปี ค.ศ. 538
เป็นแบบอย่างแห่งกิจการของสหรัฐอเมริกาในการเหยียดบาบแดลถึงตายของสันตะปาปา ณ
กฏหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น

แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ
แต่พูดเหมือนพญานาค มันใช้อำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน
และทำให้แผ่นดินโลกกับบรรดาผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก
ซึ่งบาดแผลอันถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่ง
จนถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย
และล่อลวงบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญเหล่านั้น
ซึ่งมันมีอำนาจกระทำต่อหน้าสัตว์ร้าย โดยกล่าวแก่บรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกว่า
ให้พวกเขาสร้างรูปสัตว์ร้ายซึ่งถูกฟันด้วยดาบและยังมีชีวิตอยู่ วิวรณ์ 13:11-14

"วาระแห่งที่สุดปลาย" ในปี ค.ศ. 1798 อันเป็นการสำเร็จตามข้อสี่สิบนั้น
ชี้ให้เห็นว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือฝ่ายจิตวิญญาณถูกถอดออกโดยกษัตริย์ฝ่ายใต้ฝ่ายจิตวิญญาณ ประวัติศาสตร์
เชิงพยากรณ์นั้นคือประวัติศาสตร์ช่วงสิ้นสุดของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการปกครองของสันตะปาปา
และฉะนั้น ลักษณะเชิงพยากรณ์ของจุดเริ่มต้นแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้นจึงถูกเป็นตัวแทนไว้ ณ
ช่วงสิ้นสุด ในปี ค.ศ. 538
อาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้เปิดทางให้อาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
และในปี ค.ศ. 1798
อาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้เปิดทางให้อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.

538 ยังเป็นหมุดหมายกึ่งกลางของคำสาปแห่ง "เจ็ดเวลา" ในเลวีนิติ บทที่ยีสืบหก ซึ่งมีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล และได้เริ่มขึ้นในปี 723 BC เมื่ออัสซีเรียนำเอเฟราอิมไปเป็นเชลย ดังนั้น ปี 1798 จึงมีไม่เพียงคุณลักษณะเชิงพยากรณ์ของปี 538 เท่านั้น แต่ยังมีของปี 723 BC ด้วย ในปี 723 BC ขนสิบเผ่าของอิสราเอลกำลังถูกอัสซีเรียโค่นล้ม และหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีต่อมา ในปี 538 โรมนอศาศนาก็กำลังถูกโรมของสันตะปาปาโค่นล้ม ซึ่งต่อมาโรมของสันตะปาปานั้นเองก็ถูกฝรั่งเศสโค่นล้มในปี 1798 ณ บทอาสนของ "เจ็ดเวลา"

ในปี 1798 ฝรั่งเศส ซึ่งคือกษัตริย์แห่งทิศใต้ ได้ปลดสันตะปาปาออกจากบัลลังก์ ในปี 538 ฝรั่งเศส ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญอันดับต้นของการแตกสลายของโรมนอศาศนาก็เป็นสิบอาณาจักร ได้สถาปนาสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์ เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาจะทำซ้ำบทบาทของฝรั่งเศสในปี 538 และเมื่อกษัตริย์ทั้งสิบเผ่าพลากูสันตะปาปาด้วยไฟและกินเนื้อของนาง สหรัฐอเมริกาจะทำซ้ำบทบาทของฝรั่งเศสในปี 1798

การพิพากษาเป็นเวลา "เจ็ดกาล" ที่มีต่อราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอลนั้น ได้เกิดขึ้นโดยอาณาจักรทั้งหลายซึ่งมาจากทิศเหนือ

อิสราเอลเป็นแกะที่กระจัดกระจาย สิ่งทั้งหลายได้ขับไล่เขาไป ก่อนอินกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กลืนกินเขา และภายหลังเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้นี้ได้หักกระดูกของเขา เยเรมีย์ 50:17

อัสซีเรียออกมาจากทิศเหนือและพิชิตสิบเผ่าในปี 723 BC และบาบิโลนก็กวาดยูด้าให้เป็นเชลยในปี 677 BC แม้อิสราเอลจะเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือเมื่อเทียบกับยูด้า กระนั้นทั้งสองอาณาจักรก็ถูกพิชิตโดยศัตรูจากทิศเหนือ ด้วยเหตุนี้ ทั้งอิสราเอลและยูด้าจึงเป็นอาณาจักรฝ่ายใต้เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์กับศัตรูผู้กวาดพวกเขาไปเป็นเชลย 723 BC เป็นภาพแทนกษัตริย์ฝ่ายเหนือพิชิตอาณาจักรฝ่ายใต้ซึ่งประกอบด้วยสิบส่วน 538 เป็นภาพแทนของการเปลี่ยนผ่านจากลัทธินอศาศนาไปสู่ระบอบสันตะปาปา และยังเป็นภาพแทนของอาณาจักรฝ่ายเหนือพิชิตอาณาจักรที่ประกอบด้วยสิบส่วนด้วย 1798 เป็นภาพแทนกษัตริย์ฝ่ายเหนือพ่ายแพ้ต่อกษัตริย์ฝ่ายใต้ผู้เป็นภาพแทนของอาณาจักรที่ประกอบด้วยสิบส่วน

และในโมงนั้นเองก็ได้เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ยิ่ง และหนึ่งในสิบส่วนของนครนั้นก็พังทลายลง และในการแผ่นดินไหวนั้นมีมนุษย์ถูกฆ่าตายเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลืออยู่ก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวรณ์ 11:13

ช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านที่สัมพันธ์กับปี 538 ซึ่งเป็นเวลาที่โรมเปลี่ยนจากลัทธินอศาศนามาเป็นระบบสันตะปาปา ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงในดาเนียลบทที่แปดจากเพศชายเป็นเพศหญิง ซึ่งในเชิงสัญลักษณ์คือจากการปกครองโดยรัฐไปสู่การปกครองโดยคริสตจักร คำพยากรณ์เรื่อง "เจ็ดกาลเวลา" มีตราประทับแห่ง "ความจริง" เพราะอักษรตัวแรก (723 BC) เป็นภาพประกอบของอักษรตัวที่ยีสืบสองและตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู (1798) ขณะที่อักษรตัวที่สิบสามซึ่งเป็นอักษรตรงกลางเป็นตัวแทนของการกบฏ (538) ดาเนียลระบุว่า "การละเมิด" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์โดยถ้อยคำว่า "การละเมิดอันก่อให้เกิดความรกร้าง" นั้น คือการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น "การละเมิด" นั้นเป็นตัวแทนของปี 538 ซึ่งเป็นจุดกึ่งกลางและโดยอุปมาเป็นอักษรตัวที่สิบสามของหมุดหมายหลักสามประการในช่วงเวลาของเจ็ดกาลเวลาที่มีต่อสิบเผ่าทางเหนือของอิสราเอล

ในปี 1798 ณ “วาระสุดท้าย” ตามที่ระบุไว้ในข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ฝรั่งเศสผู้ไม่นับถือพระเจ้า ซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ ได้ก่อบาดแผลถึงตายแก่สันตะปาปา ซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ในปี 1989 สันตะปาปาได้ตอบโต้กษัตริย์ฝ่ายใต้ผู้ไม่นับถือพระเจ้า ซึ่งในเวลานั้นได้กลายเป็นสหภาพโซเวียตแล้ว การตอบโต้นั้นรวมถึงพันธมิตรลับระหว่างสหรัฐอเมริกากับวาติกัน การกวาดล้างสหภาพโซเวียตในปี 1989 เป็นการยุติชาวสารคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ในข้อสี่สิบ และข้อถัดไป คือข้อสี่สิบเอ็ด เป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ดังนั้น นับตั้งแต่การล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อถัดไป เราได้ดำเนินชีวิตอยู่ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ

ข้อสี่สิบเริ่มต้นด้วยการระบุกษัตริย์ฝ่ายใต้และฝ่ายเหนือในปี 1798 และต่อมาในปี 1989 มีกษัตริย์ฝ่ายใต้และฝ่ายเหนืออีกครั้งหนึ่ง ตลอดจนมหาอำนาจที่สามซึ่งแทนด้วยรถรบ เรือ และพลม้า.

และในวาระสุดท้าย กษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้าพลัดกันเขา และกษัตริย์แห่งทิศเหนือจะยกมาสู่เขาคลุมหมอน พร้อมด้วยรถรบ พลม้า และเรือเป็นอันมาก และเขาจะบุกเข้าไปในประเทศต่าง ๆ และจะหวมฟันและผ่านไป ดาเนียล 11:40

ณ “เวลาแห่งอวสาน” ในปี 1798 นายพลคนหนึ่งของนโปเลียนได้เข้าสู่วาติกันตามตัวอักษร และจับสันตะปาปาไปคุมขังตามตัวอักษร ในปี 1989 การตอบโต้ต่อเหตุการณ์ปี 1798 ได้เกิดขึ้น มีการเปลี่ยนผ่านเชิงพยากรณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ระหว่างปี 1798 กับ 1989 ซึ่งสำคัญควรแก่การสังเกต ฝรั่งเศสผู้ไร้พระเจ้า ซึ่งเป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ในช่วงเวลาปี 1798 นั้น เป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ฝ่ายจิตวิญญาณองค์แรก และรัสเซียของปูตินถูกกำหนดให้เป็นองค์สุดท้ายของมัน ฝรั่งเศสถูกระบุไว้ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุโดยตรงว่าเป็นฝรั่งเศสผู้ไร้พระเจ้า หนึ่งในสองสัญลักษณ์ที่ใช้ระบุฝรั่งเศสในบทที่สิบเอ็ดคืออียิปต์ ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าเป็นสัญลักษณ์ของลัทธิเทวนิยม ในบทนั้น สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึกไว้กั้นบังคือลัทธิเทวนิยมซึ่งเข้ามาในประวัติศาสตร์ในช่วงเวลานั้น

ลัทธิเทวนิยมเข้าสู่ประวัติศาสตร์โดยเริ่มต้นกับฝรั่งเศสในช่วงเวลา ค.ศ. 1798 และภายในปี ค.ศ. 1989 กษัตริย์ฝ่ายจิตวิญญาณของลัทธิเทวนิยมได้กลายเป็นสหภาพโซเวียต การกวาดล้างสหภาพโซเวียตออกไปในปี ค.ศ. 1989 ซึ่งเป็นการทำให้สัมฤทธิ์ผลแห่งพันธมิตรลับระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 และโรนัลด์ เรแกน ได้ถูกวางเป็นแบบไว้แล้วในข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และพยานที่สองของข้อสี่สิบพบได้ในข้อความตอนหนึ่งของอิสยาห์ว่าด้วยคำสาปสองประการเป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีต่อราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอล ดังที่แสดงไว้ในบทที่เจ็ดถึงบทที่สิบเอ็ด

ดังนั้น ปี 1989 จึงกลายเป็นจุดอ้างอิงสำหรับการไขปริศนาเชิงพยากรณ์แห่งยุคสุดท้าย ในเวลานั้นเองที่ข้อสี่สิบถูกเปิดเผย บัดนี้จึงสามารถตระหนักได้ว่า ข้อสี่สิบเริ่มต้นในปี 1798 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ของข้อสี่สิบเอ็ด

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาจะพุดดุงพญานาค และจะยุติการปกครองของตนในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ อาณาจักรนี้เริ่มต้นช่วงเวลาแห่งการครอบครองในปี 1798 เมื่ออาณาจักรที่ห้าได้รับบาดเจ็บจนกระทั่ง ในปี 1798 สหรัฐอเมริกาได้ตรา Alien and Sedition Acts อันเป็นการทำให้เห็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงจุดจบของอาณาจักรที่หกตั้งแต่เมื่อแรกเริ่มของมัน ดังนั้น ข้อสี่สิบจึงเป็นประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

1798 คืออักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู

กฎหมายวันอาทิตย์คืออักษรตัวที่ยีสิบสองและเป็นอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู และ 1989

คือหมายสำคัญที่อยู่ตรงกลางซึ่งเป็นตัวแทนของการกบฏ

อันมีสัญลักษณ์คือเลขสิบสามและอักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู 1989

เป็นตัวแทนของการกบฏของพันธมิตรลับของเรแกนกับปฏิบัติพิธีพระคริสต์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ 1989

เปิดฉากประธานาธิบดีคนแรกในบรรดาแปดคนสุดท้ายที่ครองอำนาจในช่วงเวลาแห่งการกบฏที่ทวีความรุนแรง

ขึ้นต่อรัฐธรรมนูญ 1989 เริ่มกระบวนการทดสอบท่ามกลางเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์

ซึ่งถูกกำหนดไว้เพื่อก่อให้เกิดผู้ล้มการสองจำพวก ผู้สืบทอดชื่อคือคนน้อย ผู้ไม่สืบทอดชื่อคือคนมาก 1989

เป็นตัวแทนของหมายสำคัญกึ่งกลางของข้อที่สิบสิบ

และเป็นตัวแทนของการกบฏที่มีอักษรตัวที่สิบสามเป็นสัญลักษณ์ ข้อที่สิบสิบมีลายพระหัตถ์ของ "ความจริง"

ข้อสิบสิบกล่าวถึงกษัตริย์ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ซึ่งแตกต่างกันในประวัติศาสตร์ช่วงท้ายของข้อนี้

อีกทั้งยังกล่าวถึงสหรัฐอเมริกา ซึ่งตามคำกล่าวของยอห์น

คือผู้พยากรณ์เท็จที่ทำงานร่วมกับพญานาคและสัตว์ร้ายเพื่อนำโลกไปสู่อาร์มาเกดดอน

กษัตริย์ฝ่ายใต้ในข้อสิบสิบคือพญานาค กษัตริย์ฝ่ายเหนือคือสัตว์ร้าย ส่วนรกรบ เรือ

และพลม้าคือผู้พยากรณ์เท็จ การสำเร็จตามคำพยากรณ์ของข้อสิบสิบในปี 1989

กลายเป็นลักษณะเชิงพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับการทำความเข้าใจข้อสิบสิบถึงข้อสิบห้า

หากคุณไม่ถูกต้องเกี่ยวกับปี 1989

คุณก็ไม่อาจถูกต้องอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เราอยู่ในปัจจุบันได้

ตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

สงครามตัวแทนสามครั้งเพื่อพระสันตะปาปาถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบถึงข้อสิบห้า

ข้อเหล่านี้ต้องได้รับการพิจารณาในฐานะประวัติศาสตร์ต่อเนื่องสายเดียวกัน เพราะ "อันติโอคัส มัคนุส" องค์เดีย
ยวกันนี้ปรากฏอยู่ในสงครามทั้งสามครั้งที่แสดงไว้ในความสำเร็จเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ของข้อสิบถึงข้อสิบห้า

สงครามทั้งสามครั้งนี้เป็นเส้นคำพยากรณ์เส้นเดียวกัน เพราะอันติโอคัส มัคนุสอยู่ในการรบทั้งสามครั้งนั้น

ข้อสิบ และอิสยาห์ 8:8 เป็นพยานสองประการถึงการสำเร็จของข้อสิบสิบในปี 1989

ข้อสิบสิบเป็นจุดอ้างอิงในข้อสิบและในอิสยาห์ 8:8 "รกรบ เรือ และพลม้า"

เป็นตัวแทนของเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรรณ์บทที่สิบสาม ในวาระสุดท้าย เมื่อสหรัฐอเมริกา

"พุดดจมังกร" เขาทั้งสองนั้นจะไม่ใช้ลัทธิสาธารณรัฐและโปรเตสแตนต์อีกต่อไป ในเวลานั้น

ผู้ที่ถูกเรียกว่าโปรเตสแตนต์จะเข้าร่วมกับคาทอลิก

และสาธารณรัฐภายใต้รัฐธรรมนูญจะถูกเปลี่ยนให้เป็นเผด็จการ ในช่วงเวลานั้น

เขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินจะเป็นกำลังทางเศรษฐกิจและกำลังทางทหาร ในวิวรรณ์บทที่สิบสาม

สหรัฐอเมริกาบังคับโลกให้ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเพื่อจะซื้อขายได้

และยังภายใต้การคุกคามถึงชีวิตด้วย เขาทั้งสองนั้นคือ "เรือ" ของดาเนียล

ซึ่งเป็นตัวแทนของอำนาจทางเศรษฐกิจ และ "พลม้าและรกรบ" ของเขา ซึ่งเป็นตัวแทนของกำลังทางทหาร

ปี 1989 ยืนยันว่า

เมื่อประยุกต์ใช้ความสำเร็จลู่ทางประวัติศาสตร์ของสงครามแห่งราฟิยาและพาเนียมในข้อสิบสิบถึงข้อสิบห้า
จะต้องใช้ระเบียบวิธีเชิงพยากรณ์เดียวกันกับที่ได้ใช้เพื่อทำความเข้าใจปี 1989

และการล่มสลายของสหภาพโซเวียต

เพราะอันติโอคัสมัคนุสได้รับการแทนไว้ในการศึกษาทั้งสามครั้งในข้อสิบถึงข้อสิบห้า

อันติโอคัสเป็นตัวแทนของอำนาจแห่งรกรบ เรือ และพลม้า ซึ่งในปี 1989 คือโรนัลด์ เรแกน

ผู้เป็นประธานาธิบดีคนแรกในจำนวนแปดคน ซึ่งคนสุดท้ายนั้นเป็นคนที่ถูกด้วย

และบัดนี้เป็นคนที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดคนนั้น.

ตามอิสยาห์บทที่สิบสาม อำนาจของสันตะปาปา

(หญิงแพศยาผู้ล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก)

จะถูกซ่อนไว้ในระหว่างรัชสมัยของสหรัฐอเมริกาในฐานะราชอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ในปี 1989 สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ถูกใช้เป็นแบบอย่างโดย Antiochus Magnus เป็นอำนาจตัวแทนของสันตะปาปาในการทำสงครามกับสัตว์ร้ายแห่งอเวไนยม ซึ่งได้ก่อบาดแผลถึงตายแก่สันตะปาปาในปี 1798

สงครามทั้งสามครั้งในข้อสิบถึงข้อสิบห้าเป็นภาพแทนของการศึกระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือ

ผู้ซึ่งในฐานะหญิงแพศยาลับแห่งเมืองไทรโอะ ได้ใช้มหาอำนาจตัวแทนขณะที่นางกำลังก้าวไปสู่การฟื้นคืนอำนาจของตนและการโค่นล้มกษัตริย์แห่งอเวไนยม—คือกษัตริย์ฝ่ายใต้

ความสำเร็จตามประวัติศาสตร์ของสงครามทั้งสามครั้งในข้อสิบถึงข้อสิบห้าสอนเราว่า

ในสงครามครั้งแรกและครั้งสุดท้าย อันทีโอคัส มักนุสเป็นฝ่ายชนะ แต่ในสงครามครึ่งกลางเขาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ลักษณะเชิงพยากรณ์ของปี ค.ศ. 1989 ในยุคของโรนัลด์ เรแกน ร่วมกับสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 และการล่มสลายของสหภาพโซเวียต จะมีสิ่งที่สอดคล้องกันในสงครามครั้งสุดท้ายของทั้งสามครั้ง

เพราะชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้คือสิ่งที่ถูกคลายผนึกออกก่อนที่เวลาแห่งการทดลองจะปิดลง

ดังเช่นข้อสิบได้ถูกคลายผนึกในปี ค.ศ. 1798 และอีกครั้งในปี ค.ศ. 1989

ข้อนั้นก็ได้ออกคลายผนึกในวาระสุดท้าย โดยเริ่มต้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดผนึกออกในเวลาไม่นานก่อนที่ระยะแห่งพระภรรณาวะจะปิดลง

และวิวรณ์นั้นรวมเอาความจริงอันเป็นเอกไว้อย่างยิ่งว่า พระเยซูทรงเป็นต้นและปลาย

และด้วยเหตุนี้จึงทรงสำแดงจุดจบโดยอาศัยจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ

ระยะแห่งพระภรรณาวะสำหรับแอ็ดเวนติสต์ปิดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์

และก่อนการปิดแห่งระยะแห่งพระภรรณาวะไม่นาน วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ก็ถูกเปิดผนึกออก

ข่าวสารซึ่งสิ้นสุดลงที่ประตูปิดของกฎหมายวันอาทิตย์ คือข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน

ซึ่งได้นำไปสู่ประตูปิดของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์ การเปิดผนึกในปี ค.ศ. 1798 ณ จุดเริ่มต้นของข้อที่สิบสิบ

ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ด้วยนั้น

เป็นแบบอย่างของการเปิดผนึกในปี ค.ศ. 1989 ณ ตอนกลางของข้อที่สิบสิบ

และการเริ่มต้นของการสิ้นสุดลงอย่างต่อเนื่องของสหรัฐอเมริกา การเปิดผนึกในปี ค.ศ. 1798

ซึ่งเป็นแบบอย่างของปี ค.ศ. 1989 นั้น

เป็นตัวแทนของพยานสองคนต่อการเปิดผนึกของข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนในปี ค.ศ. 2023 แนวเส้นนี้

พร้อมด้วยหลักหมายทั้งสามของมัน คือปี ค.ศ. 1798, 1989 และ 2023

ระบุถึงงานภายในแห่งการชำระหญิงพรหมจารีสิบคนให้บริสุทธิ์

และแนวเส้นภายนอกของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

สงครามที่กล่าวไว้ในข้อสิบเอ็ด ซึ่งได้สำเร็จเป็นจริงในการยุทธการที่ราเฟีย

เมื่ออันทีโอคัสพ่ายแพ้แก่ปโตเลมีนั้น เป็นภาพแทนความพ่ายแพ้ของอำนาจตัวแทนของสันตะปาปา

ซึ่งในสงครามปัจจุบันนี้ก็คือนาซีแห่งยูเครนที่เป็นพันธมิตรกับบรรดาประชาชาติยุโรปตะวันตกสายโลกาภิวัตน์

ซึ่งประกอบกันเป็นสหภาพยุโรป (EU) องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)

และดำเนินไปในแนวเดียวกันกับกลุ่มโลกาภิวัตน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจขององค์การสหประชาชาติ หากอัน

ทีโอคัสสมหาราชอยู่ในสงครามทั้งสามครั้งและเป็นภาพแทนอำนาจตัวแทนของสันตะปาปาที่ต่อต้านกษัตริย์ฝ่ายใต้ แล้วเหตุใดจึงจะเป็นสหรัฐอเมริกาในปี 1989 ต่อมาเป็นชาวยูเครนดังที่มีแบบอย่างไว้โดยยุทธการที่ราเฟีย

และจากนั้นกลับเป็นสหรัฐอเมริกาอีกครั้งที่ยุทธการพาเนียม?

ข้อสิบเป็นกุญแจสำคัญสู่ข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบห้าด้วยว่า การสำเร็จเป็นจริงของข้อนี้ในปี 1989 ได้จัดให้เห็นภาพลักษณะเชิงพยากรณ์ของสงครามตัวแทนครั้งแรกในสามครั้งนั้น อะไรคือเหตุผลเชิงพยากรณ์ที่ใช้ระบุว่าอันโทไอคัสคืออำนาจตัวแทนของสันตะปาปา ขณะที่ไม่ได้ใช้สหรัฐอเมริกาทั้งสามครั้งแต่ละครั้ง?

ในประวัติศาสตร์ของสงครามยูเครน ซึ่งได้รับการจำลองแบบไว้โดยยุทธการแห่งราฟิอา สหรัฐอเมริกาได้ใช้พวกนาซีแห่งยูเครนเป็นอำนาจตัวแทนของตนเอง ในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นเองที่พวกเขากำลังก่อรูปสร้างภาพลักษณ์ของอำนาจพระสันตะปาปา ซึ่งเป็นอำนาจที่ใช้แต่อำนาจตัวแทนเพื่อกระทำกิจอันสกปรกของตนเสมอมาและแต่เพียงเท่านั้น

การจะตอบคำถามเรื่องอำนาจตัวแทนในข้อสิบถึงข้อสิบห้า

จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาด้านคำพยากรณ์เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของอันโทไอคัสในฐานะสัญลักษณ์ สงครามไดอาโดคัสเป็นชุดความขัดแย้งระหว่างปี 323–281 ก่อนคริสตกาล ท่ามกลางพวกไดอาโดคัส (ภาษากรีกแปลว่า "ผู้สืบทอด") คือบรรดาแม่ทัพและผู้สืบทอดของอเล็กซานเดอร์มหาราช ซึ่งต่อสู้กันเพื่อแย่งชิงการควบคุมจักรวรรดิอันกว้างใหญ่ของพระองค์ภายหลังการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ในปี 323 ก่อนคริสตกาล อันโทไอคัสองค์แรกคือ อันโทไอคัสที่ 1 โซเทอ พระราชโอรสของเซลุคัสที่ 1 นิกาเตอร์ หนึ่งในไดอาโดคัส (ผู้สืบทอด) ของอเล็กซานเดอร์ ผู้สถาปนาจักรวรรดิเซลูซิด

ชื่อ "Antiochus" อาจเข้าใจได้ว่าหมายถึงผู้ที่ยืนอยู่แทนที่ เพื่อคำจูนหรือสนับสนุน

อันโตไอคัสเป็นสัญลักษณ์ของโรม และโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาคือปฏิบัติพระคริสต์ ซึ่งมีลักษณะเชิงสัญลักษณ์คล้ายคลึงกับอันโตไอคัส ชื่อ "Antiochus"

เป็นนามที่แทนบุตรของผู้ก่อตั้งจักรวรรดิเซลูซิด และในความหมายนั้น อันโตไอคัสยืนอยู่แทนบิดาของตน คือยืนอยู่ในฐานะผู้แทนของเขา ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าทั้งชาตานและพระสันตะปาปาต่างก็เป็นปฏิบัติพระคริสต์ และกล่าวว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของชาตานบนแผ่นดินโลก

ข้อนี้ได้กลายเป็นพระนามราชวงศ์อันโตเดเดนในจักรวรรดิเซลูซิด ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความเกี่ยวข้องกับ Antiochus I Soter และนครอันโทไอค ซึ่งได้รับการตั้งชื่อตามบิดาหรือบุตรของ Seleucus I

พระสันตะปาปาเป็นผู้แทนของชาตาน และในเชิงสัญลักษณ์ ชื่อ "Antiochus"

จึงแทนผู้ที่เป็นตัวแทนของบิดาของตน คือผู้ก่อตั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือผู้ซึ่งตั้งเมืองหลวงของตนไว้ที่บาบิโลน

ภายหลังการสิ้นพระชนม์ของอเล็กซานเดอร์มหาราชในปี 323 ก่อนคริสตกาล

จักรวรรดิของพระองค์ก็แตกแยกออกท่ามกลางเหล่าไดอาโดคัส (ผู้สืบทอด) ในการแบ่งสรรบาบิโลน (323

ก่อนคริสตกาล) เซลุคัสได้รับการแต่งตั้งในเบื้องต้นให้เป็นผู้บัญชาการกองทหารม้าคู่พระทัย

(ตำแหน่งทางทหารอันทรงเกียรติ) ภายใต้เพอร์ดิคคัส ผู้สำเร็จราชการแห่งจักรวรรดิของอเล็กซานเดอร์ ครั้นถึงปี 321 ก่อนคริสตกาล เซลุคัสได้รับแต่งตั้งเป็นแซแทรป (ผู้ว่าการ)

แห่งบาบิโลเนียในการแบ่งสรรทรินพาราติซุส

ภายหลังการตายของเพอร์ดิคคัสและการเจรจาเพิ่มเติมในหมู่เหล่าไดอาโดคัส ในปี 316 ก่อนคริสตกาล

แอนโทโกเนสที่ 1 โมโนพทาลมัส ซึ่งเป็นไดอาโดคัสอีกผู้หนึ่ง

ได้บีบบังคับให้เซลุคัสต้องหลบหนีออกจากบาบิโลนเนื่องด้วยอำนาจที่เพิ่มพูนขึ้นของแอนโทโกเนส

เซลุคัสได้ลี้ภัยไปพึ่งปโตเลมีที่ 1 โซเตอร์ในอียิปต์ ในปี 312 ก่อนคริสตกาล

เซลุคัสได้หวนกลับสู่บาบิโลนพร้อมด้วยกำลังพลขนาดเล็กที่ปโตเลมีจัดให้

เขาได้เอาชนะกองกำลังของแอนโทโกเนสและยึดบาบิโลนกลับคืนมา

อันเป็นจุดหมายแห่งการสถาปนาอำนาจของเขา

เหตุการณ์นี้มักได้รับการถือว่าเป็นการก่อตั้งจักรวรรดิเซลูซิด โดยถือเอาปี 312

ก่อนคริสตกาลเป็นจุดเริ่มต้นของศักราชเซลูซิดในการนับทางประวัติศาสตร์

ชื่อ Seluecus มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก จากคำว่า selas (σέλας) ซึ่งหมายถึง “แสงสว่าง” “ความเจิดจ้า” หรือ “เปลวไฟ” ชื่อนี้สื่อถึงความรุ่งโรจน์หรือการส่องสว่าง ซึ่งเหมาะสมกับบุคคลสำคัญอย่าง Seleucus I Nicator ผู้ก่อตั้งจักรวรรดิ Seleucid และเป็นแบบอย่างของบิดาผู้ซึ่งเคยเป็นผู้นำแสงสว่างในสวรรค์.

“เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์และเกียรติยศฝ่ายโลก

คริสตจักรจึงถูกชักนำให้แสวงหาความโปรดปรานและการสนับสนุนจากบรรดาผู้ยิ่งใหญ่แห่งโลก;

และเมื่อได้ปฏิเสธพระคริสต์เช่นนี้แล้ว

นางจึงถูกชักจูงให้ถวายความจงรักภักดีต่อผู้แทนของซาตาน—คือบิชอปแห่งกรุงโรม” The Great Controversy, 50.

อันทีโอคัสมีกนัสเป็นตัวแทนของอำนาจสันตะปาปา ดังเช่นที่สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเป็นตัวแทนของซาตาน สัญลักษณ์ของอันทีโอคัสเอื้อให้มีอำนาจตัวแทนที่แตกต่างกันได้

เช่นเดียวกับที่มีสมเด็จพระสันตะปาปามากหลายพระองค์ เรแกนเป็นตัวแทนของปี 1989

ยูเครนกลายเป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในปี 2014 และทรัมป์เป็นตัวแทน ณ ยุทธการปาเนียม

เรแกนเป็นคนแรก ทรัมป์เป็นคนสุดท้าย และเซเลนสกีคือการกบฏที่อยู่ตรงกลาง